

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
ÉRKEZTETŐ IRODA 3.

ÜGYSZÁM
KEZDŐIRATON:.....

ÉRKEZÉS MÓDJA: (POSTÁN / E-MAILEN /
GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON)

ÉRK.: 2019 -06- 2 5

PÉLDÁNY:..... FELZET:.....

MELLÉKLET:..... KÖZTÜK:.....

ÜGYSZÁM:
UTÓIRATON:.....

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

Alkotmánybíróság

Cím: 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

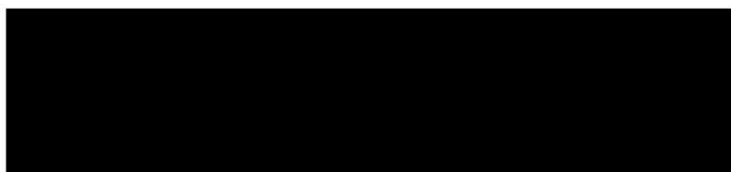
Ügyszám: 10/1182 - 0/2019

Érkezett: 2019 JÚL 11.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 2 db

Alkotmányjogi panasza

Dr. Regász Mária
ügyvéd
1157 Budapest, Szent István krt. 12. I/5.
Tel.: 06 30-381-8350
Tel./fax: 266-0228

a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt
ellenem lakás kiürítése iránt
15.P.52.166/2015/90. számon hozott ítéletét a
Fővárosi Törvényszék 72.Pf.637.449/2018/7.
számú ítéletével befejezett eljárásban

15/01.24. bíró

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt ellenem lakás kiürítése iránt 15.P.52.166/2015/90. számon hozott ítéletét a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.637.449/2018/7. számú ítéletével befejezett eljárásban az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő, és kérem, hogy a t. Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 72.Pf.637.449/2018/7. számú ítéletév, ezzel egyidejűleg a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt ellenem lakás kiürítése iránt 15.P.52.166/2015/90. számon hozott ítéletének alaptörvény-ellenességét megállapítani és a döntéseket megsemmisíteni szíveskedjen.

I. Előzmények

Előzményként előadom, hogy felperes lányával házasságot kötöttem 2012.aug.19-én. A jelen perbeli lakásban a házasságunk előtt is együtt éltünk, majd 2014. augusztus 07-én feleségem kizárt a lakásból és ismeretlen helyre távozott, de utóbb kiderült, hogy Fülöpre költözött. Ezt követően felperes 2015. augusztus 15. napján megszerezte a perbeli ingatlan tulajdonjogát. Felperes a tulajdonjog megszerzését követően felszólított az ingatlan kiürítésére, és birtokba adására, továbbá használati díj igényel is élt 2014. szeptember 1. napjától kezdődően. A jelen perrel párhuzamosan a Debreceni Járásbíróság előtt házasság felbontása és járulécai iránt peres eljárás van folyamatban közöttem és felperes lánya, tehát feleségem között. Erre tekintettel álláspontom szerint lakáshasználati jogom a perbeli ingatlanra fennáll.

II. Az elsőfokú részítélet

Az elsőfokú bíróság részítéletben döntött a lakás kiürítése iránti kereseti kérelemről, amely szerint megállapította, hogy felperes tőlem a szívésségi lakáshasználatot felszólításában megvonta, így a perbeli ingatlan használatára jogcímmel nem rendelkezem. Ez alapján kötelezett arra az elsőfokú bíróság, hogy az ingatlant ürítsem ki, és adjam felperes birtokába, továbbá kötelezett felperes perköltségeinek, valamint az eljárás illetéknek a megfizetésére.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú részítéletet jogszabálysértőnek tartottam, fellebbezést terjesztettem elő, amelyben elsődlegesen a per megszüntetését, másodlagosan a részítélet megváltoztatását, valamint felperes perköltségben marasztalását kértem.

Fellebbezésem indokaként előadtam, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, miszerint nekem a házasság miatt lakáshasználati jogom fennáll akkor is, ha feleségem rosszhiszeműen elidegenítette az ingatlant felperes javára. E körben hivatkoztam a 4/2014. számú polgári elvi döntésre, amely szerint, ha a lakáshasználattal kapcsolatos jogviszonyok házassági életközösség alatt alakultak ki, akkor a családjog szabályai az irányadó a lakáshasználat kérdésében. Hivatkoztam arra is, hogy álláspontom szerint az ingatlan elidegenítése jogsértő, azt nem lehetett volna rendezni a házasság felbontásáig, mivel ez a házasság felbontásának előkérdése, és a házassági bontóperben erre kérelem került előterjesztésre. Hozzátettem, hogy az elsőfokú bíróság nem tárta fel a per eldöntése szempontjából lényeges körülményt, hogy ha és amennyiben az elsőfokú bíróság szerint nem áll fenn lakáshasználati jogom, az milyen időpontban szűnt meg.

III.A másodfokú részítélet

A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2017. február 15-én meghozott jogerős részítéletével az elsőfokú részítéletet helybenhagyta. A másodfokú bíróság nem találta alaposnak a per megszüntetésére való hivatkozást, mivel véleménye szerint a házassági bontóperben a jelen per felperes nem vesz részt, a jelen per egyébként is eltérő ténybeli alapból származó eltérő jog érvényesítése iránt van folyamatban. Emellett a másodfokú bíróság azon érvelésemet, hogy a családjogi szabályok jelen esetben megelőzik a felperes tulajdonjogára vonatkozó polgári jogi normákat nem találta alaposnak, mivel álláspontja szerint ez csak a házasság felek egymás közötti viszonyaira irányadó, harmadik személy tulajdonjogával nem élvez primátust a házassági életközösségen alapuló lakáshasználati jog, így az általam hivatkozott polgári elvi döntés a jelen ügyre nem irányadó.

IV.A részítélet felülvizsgálata

A jogerős ítéletet felülvizsgálatát kértem a Kúriától, amelyben rámutattam arra, miért tartom jogsértőnek a jogerős – és az elsőfokú részítéletet.

E körben hivatkoztam Ptk. 4:77. § (2) és (3), 1:4. § (2), valamint a 6:95. §, 6:96. § és a 6:88. § (1) bekezdésére. Ezzel egyidejűleg felhívtam Körös András: A családi otthon védelme a Polgári Törvénykönyvben (KK, 2015/2., 56-69. oldal) I. szakasz 2. pontjában foglaltakat az alábbiak szerint.

„A Csjt. nem tartalmazott speciális szabályt a házastársak életközösségének fennállása alatt a közös lakással való rendelkezésre. A Ptk. ezt a hiányt pótolja: kimondja, hogy a házastársak közös jogcíme alapján lakott lakás használatáról az életközösség fennállása alatt és annak megszűnésétől a lakáshasználat rendezéséig a házastárs a házastársával együttesen vagy házastársa hozzájárulásával rendelkezhet (4:77. § (1) bek.). A "rendelkezés" itt tágabb értelmet takar, mint a dologi jogban, az nem csupán a tulajdonos rendelkezési jogosítványait foglalja magában (5:30. §), hanem a lakás használatának jogcíméhez igazodik (pl. a bérlőtárs nem adhatja albérletbe a lakást vagy annak egy részét a másik bérlőtárs hozzájárulása nélkül, nem fogadhat be más személyt a lakásba, nem köthet annak fejében tartási szerződést). A törvény azonban annak a házastársnak a - fenti, tágabb értelmű - rendelkezési jogát is korlátozza, akinek kizárólagos jogcíme áll fenn a közös lakáson. A Ptk. 4:77. § (3) bekezdésének szabályából világosan látszik, hogy ennek családvédelmi oka van, mivel az megtiltja, hogy a kizárólagos jogcímmel rendelkező házastárs a másik hozzájárulása nélkül a lakással olyan módon rendelkezzen, amely házastársának vagy a lakásban lakó kiskorú gyermeknek a lakáshasználatát hátrányosan érintené (pl. a lakást a gyermek megfelelő lakáshasználatát indokolatlanul korlátozó kisebb lakásra cserélje). Fontos rendelkezés, hogy a törvény kimondja: önmagában a házasság felbontása vagy a házassági életközösség megszűnése nem szünteti meg annak a házastársnak a használati jogát, aki a lakást a másik házastárs jogcíme folytán használja (4:77. § (2) bek.). A használat megszüntetéséhez ilyen esetben is vagy a felek ilyen tartalmú szerződése vagy a bíróság döntése szükséges. A bírói gyakorlat szerint mindaddig, amíg erre nem kerül sor, a (volt) házastársat birtokvédelem illeti meg.”

Továbbá hivatkoztam a Kommentár a Polgári Törvénykönyvhöz című nagykommentár Ptk. 6:88. §-ához fűzött magyarázatának semmisségre vonatkozó bekezdéseit.

„2. A semmisség lényege

a) A semmis szerződés érvénytelen jellege nem a semmisségi ok felismerésekor, nem is a semmisségre való hivatkozáskor áll be, hanem a szerződés megkötésének időpontjában. A semmisség megállapításához külön eljárásra a Ptk. szerint sincs szükség. Ezért hivatkozni lehet rá peres előzmények nélkül is, például adóhatósági, közbeszerzési vagy versenyhatósági eljárásban. A törvényben meghatározott személyek [6:88. § (3) bek.] természetesen a semmisség megállapítását peres eljárásban is kérhetik.

b) A Ptk. expressis verbis kimondja, hogy a szerződés semmisségét a bíróságnak - mivel megállapításához külön eljárásra nincs szükség - bármilyen céllal indított eljárásban hivatalból észlelnie kell. Ez azt jelenti, hogy a felek által célzott joghatás nem érhető el, vagyis a semmis szerződés alapján a bíróság teljesítésre akkor sem kötelezhet, ha a semmisségi okra a felek egyike sem hivatkozik, sőt mindketten semmisségi ok figyelmen kívül hagyását kérik. Az érvénytelenség hivatalból alkalmazott jogkövetkezménye tehát az, hogy a bíró a semmis szerződés alapján előterjesztett igényt - mint alaptalan keresetet - elutasítja. Ez megfelel a korábbi magyar magánjog felfogásának.

A bírói gyakorlatban felmerült az a kérdés, hogy milyen mélységig terheli a bíróságot a semmisség okának hivatalból történő vizsgálatára vonatkozó kötelezettség. A Legfelsőbb Bíróság a 2/2010. PK vélemény 4. a) pontjában úgy foglalt állást, hogy a bíróságnak csak a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján tényként egyértelműen megállapítható, nyilvánvaló semmisséget kell hivatalból észlelnie. A semmisség megállapíthatósága érdekében a bíróság hivatalból bizonyítást nem folytathat le. Ezt a szemléletet tükrözi az az elvi jellegű ítéleti állásfoglalás is, amely szerint az egyértelműen megállapítható és nyilvánvalóan fennálló semmisségi okot kell a bíróságnak hivatalból vizsgálnia (EBH2010. 2235.). A 2/2010. PK vélemény 4. b) pontja pedig azt mondja ki, hogy a semmisség hivatalból történő észlelése a másodfokú eljárásban is kötelezettsége a bíróságnak, ha az elsőfokú eljárás adataiból a semmisségi ok fennállása egyértelműen megállapítható.

c) A semmis szerződések eseteit a Ptk. az érvénytelenségi okok csoportjaiban aszerint helyezi el, hogy a hiba a szerződési akaratot, az akarat kifejezését vagy a szerződés által célzott joghatást érinti."

A Kúria ugyanakkor a jogerős részítéletet hatályában fenntartotta, amelynek okait a következőkben jelölte meg:

- A semmiséget a bíróságnak hivatalból csak akkor kell vizsgálnia, ha a szerződésben részes felek a perben állnak, jelen esetben erre pedig perjogi lehetőség nincs, így a felperes követelésének jogalapját megalapozó szerződés semmissége hivatalból nem vizsgálendő.
- Az általam hivatkozott családjogi primátus nem érvényesül jelen ügyben, mivel az csak a házastársak belső viszonyaira irányadó, harmadik személlyel szemben a családjog elsődlegessége nem alkalmazható.

Megjegyzem ugyanakkor, hogy a fedezetelvonó ügyletnek szükségképpen legalább három szereplője van. Az első két szereplő a kötelezett és a vele szerződő fél, a harmadik személy pedig az a jogosult, akinek kielégítési alapját a perben kifogásolt ügylet részben vagy egészben elvonja. A harmadik személy ennek az ügyletnek nem alanya. A Ptk. 203. § (1) bekezdése szerint valamely szerződés lehet a jogosulttal szemben hatálytalan, ha a törvényben foglalt egyéb feltételek is fennállnak. A Ptk. 199. §-a alapján azonban a fedezetelvonás egyoldalú jogügylettel is megvalósulhat. Így a díjkitűzés (Ptk. 592. §) és a kötelezettségvállalás közérdekű célra (Ptk. 593. §) is járhat a relatív hatálytalanság jogkövetkezményével.

Jelen esetben a semmisségre hivatkoztam, azonban a Kúria gyakorlata alapján egyértelmű, hogy akár a relatív hatálytalanság is kimondható lett volna:

[29] A Kúria családjogi ügyekben ítélező tanácsának a gyakorlata azonban egyértelmű abban, hogy a nem szerződő házastárs egyetértése nélkül kötött szerződés önmagában a korlátozott rendelkezési jog megsértése okán a Csjt. alapján érvénytelenséget nem eredményez. A szerződés jogszabályba ütközése miatt tehát az ügylet semmissége a Ptk. 200. § (1) bekezdése alapján nem állapítható meg. A Kúria az ilyen ügyletnek a házastárssal szembeni hatálytalanságát mondta ki a fedezetelvonó szerződés szabályai alapján (BH 1991.349.). Az ügyletkötésben részt nem vett házastárs jogilag védett érdekének sérelmét és annak jogkövetkezményeit a házastársak belső jogviszonyában - ahogyan arra az elsőfokú bíróság is helyesen hivatkozott - a megbízás nélküli ügyvitel Ptk. szabályai szerint kell megítélni.

V. Az elsőfokú ítélet

Mindezt követően hozta meg az elsőfokú bíróság a jelen fellebbezéssel támadott ítéletét, amellyel felperes keresetének teljes egészében helyt adott, kötelezett 5.270.000,- Ft használati díj és kamatai, valamint 1.289.142,- Ft és kamatai, továbbá 466.633,- Ft perköltség, 152.200,- Ft szakértői díj és 440.900,- Ft elsőfokú eljárási illeték megfizetésére.

Mindennek indokát abban jelölte meg az elsőfokú bíróság, hogy a Kúria részítéletének 8. pontja szerinti érvelést elfogadta, és úgy tekintette, hogy megtámadási kifogásom jogerősen elbírálásra került. Emellett hivatkozásom a Debreceni Járásbíróság előtt folyamatban lévő eljárásra alaptalan, mert annak a pernek a felek eltérősége miatt nincs kihatása a jelen peres eljárásra.

A felperes előadását pedig a részítéletek, a szakvélemény, és a felperes által becsatolt iratokat alapján teljes körűen bizonyítottanak találta.

Utalt ugyanakkor az elsőfokú bíróság arra, hogy a lakáshasználati díj kapcsán a +25% felszámítását ugyan ezt indokolatlannak tartottam, de nem kértem a szakvélemény kiegészítését vagy a szakértő meghallgatását.

VI. Fellebbezésem

Az elsőfokú bíróság szerint res iudicata állt be semmisségi kifogásom vonatkozásában, mert azt a bíróság jogerősen elbírálta, ennek alapját az elsőfokú bíróság pedig pontosan a Kúria határozatának tartalmában jelölte meg. Azonban a Kúria határozatának tartalma egyértelműen csak és kizárólag arról szól, hogy a bíróságnak hivatalból csak akkor kell vizsgálnia a semmisséget, ha a szerződésben részes felek perben állnak. A kérelemként előterjesztett megtámadási kifogás vonatkozásában a Kúria még csak állást sem foglalt, noha kifogásként terjesztettem elő álláspontomat.

Kifogásom elbírálására a mai napig nem került sor érdemben, helyett a hivatalbóli vizsgálatot tagadta meg a bíróság eljárási okra (perbenállás hiánya) hivatkozással.

A bíróság nem vizsgálta az összecszerűség körében azt sem, hogy felperes az ingatlanhoz hozzáfért. Felperes bármikor kérhetett volna birtokvédelmet az illetékes jegyzőtől, erre csak 2017. év során került sor, tehát felperes saját felróható magatartásával tett szert a jelen ítélet

alapján előnyökre. A perben pedig mindvégig azt kértem, hogy a szerződés semmisségének a megállapítása és az eljárás felfüggesztése mellett a bíróság utasítsa el felperes keresetét, nem volt tölem elvárható, hogy a birtokvédelmi eljárást mellőző felperes jogát a perben elismerjem csak azért, hogy az esetlegesen számomra hátrányos ítélet esetén beálljon fizetési kötelezettségem, hiszen pontosan a bíróság feladata annak megítélése, hogy a felperes kérelme alapos-e vagy sem. Tekintve, hogy a felperes nem kért birtokvédelmet, a per pedig folyamatban volt, addig, amíg felperes nem élt sem jogos önhatalommal, sem birtokvédelemmel, nem vagyok kötelezhető semmiféle díjfizetésre felperes felé.

Nem osztom egyebekben a családjog primátusának mellőzését, hiszen – ahogyan arra már a perben számtalanszor hivatkoztam – felperes a feleségemmel (felperes lánya) közösen használt ingatlant közeli hozzátartozójától (felperes lánya – feleségem) szerezte meg ingyenesen (ajándékozás), így pedig a rosszhiszeműségét vélelmezni kell, e vélelmet pedig felperes nem döntötte meg a jelen eljárásban.

A bíróság figyelmen kívül hagyta azt az alapelvárást, hogy a lakás használatára vonatkozó jogcímmel megvizsgálja. Részemre felperes lányával kötött házasságom alapján áll fenn lakáshasználati jogom a Ptk. 3:76. §-e alapján, így felperes ezt a jogszabály által biztosított jogosultságot már csak a nemo plus iuris elve alapján sem tudja jogszerűen megvonni:

BH+ 2002.10.497 Az ingatlan kiürítése iránti kereset elbírálása során a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az alperest jogszabály, vagy az ingatlan korábbi tulajdonosával kötött megállapodás a lakás használatára feljogosította-e, ennek hiányában a jogalap nélkül birtokában tartott ingatlan kiürítésére köteles [Ptk. 98-99. §, 116. § (2) bek., Pp. 143. § (3) bek.].

3:76. § [A házastársi közös lakás]

(1) Házastársi közös lakás az a lakás, amelyben a házastársak egyikük vagy mindkettőjük tulajdonjoga, haszonélvezeti joga, vagy bérleti joga alapján együtt laknak.

(2) A házastársak kiskorú gyermekének lakáshasználatát a házastársi közös lakásban kell biztosítani.

(3) E fejezet alkalmazásában lakáshasználatra jogosult a lakásra kizárólagos jogcímmel rendelkező házastárs kiskorú gyermeke is.

3:77. § [A közös lakással való rendelkezés korlátai]

(1) A házastársak közös jogcíme alapján lakott lakás használatáról az életközösség fennállása alatt, továbbá annak megszűnésétől a lakáshasználat rendezéséig a házastárs csak a házastársával együttesen vagy házastársa hozzájárulásával rendelkezhet. A hozzájárulást vélelmezni nem lehet.

(2) A házasság felbontása vagy a házassági életközösség megszűnése önmagában nem szünteti meg annak a házastársnak a használati jogát, aki a lakást a másik házastárs jogcíme folytán használja.

(3) A házastárs az életközösség fennállása alatt, továbbá annak megszűnésétől a lakáshasználat rendezéséig a kizárólagos jogcíme alapján használt lakással sem rendelkezhet házastársa hozzájárulása nélkül olyan módon, amely házastársának vagy a bennlakó kiskorú gyermeknek a lakáshasználatát hátrányosan érintené.

Érthetetlen az összezszerűség kapcsán az áfa és az adóterhek rám terhelése. Felperes nem áfa fizetésére köteles, ráadásul az ingatlant terhelő adókat még akkor is a tulajdonos fizeti meg (lévén ő minősül adóalanynak), ha és amennyiben az ingatlant bérbe adja, legalábbis a

szokásos piaci feltételek szerint – melyek pedig köztudomású tények, hiszen a bíróság a bérleti díj összegét is ilyennek minősítette -.

A perbeli ingatlan közös költségét és rezsijét nem a felperes fizeti, hiszen a közüzemi szerződéseket nem ő kötötte meg a szolgáltatókkal, így egy harmadik fél kiadásait követeli magának rajtam. Ezek viselésére egyébként sem vagyok kötelezhető a bírói gyakorlat alapján:

BH 1998.7.331 Családjogi kapcsolaton alapuló lakáshasználó nem kötelezhető a közüzemi díj megfizetésére [Ptk. 112. § (1) bek., 158. § (1) bek., 165. § (1)-(2) bek., 387. §, 388 § (1) bek., 129/1991. (X. 15.) Korm. r. 5. §, 10. § 3. pont].

VII. A jogerős másodfokú ítélet

A Fővárosi Törvényszék 72.Pf.637.449/2018/7. sorszám alatti ítéletével az elsőfokú ítéletet lényegében helybenhagyta, mindössze a késedelmi kamat és a szakértői díj megfizetése körében végzett el apró módosítást. Mindezt akként, hogy az elsőfokú bíróság jogi érvelését gyakorlatilag a másodfokú bíróság megismételte, és helyénvalónak találta.

VIII. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

Álláspontom szerint mind az első-, mind a másodfokú bíróság eljárása során megsértette mind a családjog, mind pedig a polgári jog anyagi jogszabályait. E körben

- **a Ptk. 4:77. § (3) bekezdését** azzal, hogy figyelmen kívül hagyta felperes lányát, mint feleségemet terhelő rendelkezési korlátot, és hozzájárulásom nélkül került elidegenítésre a perbeli ingatlan, ezzel egyúttal megsértette
- **a Ptk. 4:77. § (2) bekezdését** azzal, hogy a fennálló lakáshasználati jogom ellenére (amelyről a házassági bontóperben ez idáig nem született döntés) állapította meg, hogy a lakás használatára nem rendelkezem jogcímmel és rendelte el a lakás kiürítését és birtokbaadását, továbbá
- **a Ptk. 1: 4. § (2) bekezdését** azzal, hogy figyelmen kívül hagyta hivatkozásom ellenére azt, hogy felperes saját felróható magatartásával (tehát a jogszabály, a Ptk. 4:77. §-ának megkerülésével) jutott tulajdonhoz és jelen perben saját felróható magatartására előnyök szerzése végett hivatkozik a jogszabályi tilalom ellenére, valamint
- **a Ptk. 6:95., 6:96. § és 6:88. § (1) bekezdését** azzal, hogy jogszabályba ütköző (tilos) és jóerkölcsbe ütköző szerződés semmisségét hivatalból nem vizsgálta.

A fenti anyagi jogi jogszabályok megsértése miatt sérült az Alaptörvény XXVIII. cikkében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogom, továbbá a VI. cikkében nevesített magán- és családi élethez, valamint otthonhoz való jogomat.

Jelen indítványomban újfent ki utalnom szükséges a IV. pontban rögzítettek körében általam kifejtettekre, e körben a következőkre:

A házastársak közös jogcíme alapján lakott lakás használatáról az életközösség fennállása alatt és annak megszűnésétől a lakáshasználat rendezéséig a házastárs a házastársával együttesen vagy házastársa hozzájárulásával rendelkezhet (4:77. § (1) bek.). A "rendelkezés" itt tágabb értelmet takar, mint a dologi jogban, az nem csupán a tulajdonos rendelkezési jogosítványait foglalja magában (5:30. §), hanem a lakás használatának jogcíméhez igazodik

(pl. a bérlőtárs nem adhatja albérletbe a lakást vagy annak egy részét a másik bérlőtárs hozzájárulása nélkül, nem fogadhat be más személyt a lakásba, nem köthet annak fejében tartási szerződést). A törvény azonban annak a házastársnak a - fenti, tágabb értelmű - rendelkezési jogát is korlátozza, akinek kizárólagos jogcíme áll fenn a közös lakáson. A Ptk. 4:77. § (3) bekezdésének szabályából világosan látszik, hogy ennek családvédelmi oka van, mivel az megtiltja, hogy a kizárólagos jogcímmel rendelkező házastárs a másik hozzájárulása nélkül a lakással olyan módon rendelkezzen, amely házastársának vagy a lakásban lakó kiskorú gyermeknek a lakáshasználatát hátrányosan érintené (pl. a lakást a gyermek megfelelő lakáshasználatát indokolatlanul korlátozó kisebb lakásra cserélje). Fontos rendelkezés, hogy a törvény kimondja: önmagában a házasság felbontása vagy a házassági életközösség megszűnése nem szünteti meg annak a házastársnak a használati jogát, aki a lakást a másik házastárs jogcíme folytán használja (4:77. § (2) bek.). A használat megszüntetéséhez ilyen esetben is vagy a felek ilyen tartalmú szerződése vagy a bíróság döntése szükséges. A bírói gyakorlat szerint mindaddig, amíg erre nem kerül sor, a (volt) házastársat birtokvédelem illeti meg."

Ennek kapcsán utalni kívánok arra, hogy a peres eljárás során mindvégig kértem a bíróságoktól, hogy a felperes tulajdonszerzését megalapozó okiratot csatolja, azonban erre a bíróságok nem hívták fel felperest, ő pedig önként nem tett ennek eleget, így a semmisségi okok vizsgálatát a bíróságok még csak meg sem próbálták elvégezni.

IX. Egyéb nyilatkozatok

1. Közvetlen érintettség: Az ügyben alperesi pozíciót töltöttem be, így közvetlen érintettségem nyilvánvalóan fennáll.
2. Jogorvoslat: A jogorvoslati jogomat kimerítettem, hiszen az elsőfokú ítélet ellen fellebbeztem.
3. Folyamatban lévő eljárás hiánya: Semminemű eljárás nincs folyamatban.
4. Személyes adatok: Nyilatkozom, hogy személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Budapest, 2019. június 17.

Tisztelettel:

